

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **A. R. A.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. 1. 2004, č. j. OAM-998/AŘ-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2005, č. j. 7 Az 14/2004–22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. 1. 2004, č. j. OAM-998/AŘ-2001. Současně městský soud žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Žalobce podal kasační stížnost, zaslanou Městskému soudu v Praze prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 11. 10. 2005. Namítl, že napadený rozsudek byl doručen pouze jeho zástupci, kterého však zplnomocnil pouze k podání žaloby a k zastupování při soudním jednání. Rozsudek tak měl být doručen přímo žalobci, který byl soudu plně k dispozici a jeho pobyt byl soudu znám. Rozsudek získal od svého zástupce až po svém propuštění z výkonu trestu a z tohoto důvodu podal kasační stížnost po zákonné lhůtě. Dále uvedl věcné důvody, z jakých předmětný rozsudek napadl. Navrhl zrušení napadeného rozsudku a dále požádal o ustanovení advokáta a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Jak vyplynulo ze soudního spisu, byl žalobce v řízení před městským soudem zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Benešem, a to na základě plné moci ze dne 17. 2. 2004.

Advokátu lze dle § 25 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. udělit pouze plnou moc pro celé řízení (procesní plnou moc). V dané věci se přitom dle obsahu o takovou plnou moc jednalo, když projev vůle směřoval k tomu, aby zmocněnec (advokát) zmocnitele (žalobce) „*zastupoval ve všech právních věcech, vykonával všechny úkony, přijímal doručované písemnosti, ..., to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci*“.

Dále je v plné moci uvedeno, že je udělena „i v rozsahu práv a povinností podle všech právních předpisů práva ČR“ a též „i v rozsahu práv a povinností občanského soudního řádu, správního řádu, zákoníku práce“. Na povaze této plné moci pak nic nemění ani snaha o specifikaci předmětu řízení, kdy žalobce plnou moc udělil i „jako zvláštní plnou moc k zastupování: k podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra ČR ze dne 15. 1. 2004, č. j. OAM-998/AŘ-2001, E. č. S015495, o neudělení azylu k Městskému soudu v Praze“. Podle § 28a odst. 1 o. s. ř. spolu s § 64 s. ř. s. nelze procesní plnou moc omezit. Zástupce, jemuž byla tato plná moc udělena, je oprávněn ke všem úkonům, které může v řízení učinit účastník. Nelze tak souhlasit s tvrzením žalobce, že dotčeného advokáta zplnomocnil pouze k podání žaloby a k zastupování při soudním jednání.

Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník zástupce, doručuje se pouze zástupci.

V souladu s tímto ustanovením byl předmětný rozsudek zástupci žalobce doručen v pátek 4. 3. 2005, jak vyplývá z doručenky.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci podle § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 18. 3. 2005 (pátek). Protože kasační stížnost žalobce městskému soudu zaslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 11. 10. 2005, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována.

K žalobcem uváděnému důvodu pro opožděnost podání kasační stížnosti soud nemohl přihlídnout, neboť dle § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani návrhem na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu